

ת"פ 24444/01/20 - מדינת ישראל, תביעות נגב נגד יוסף עיני - לא בעניינו, גברין אלעמור

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24444-01-20 מדינת ישראל נ' עיני ואח'
תיק חיצוני: 3562/19

בפני	כבוד השופט אמיר דורון
מאשימה	מדינת ישראל תביעות נגב
נגד	
נאשמים	1. יוסף עיני - לא בעניינו 2. גברין אלעמור ע"י ב"כ עוה"ד בת אל חיים יואל

החלטה ביחס לנאשם 2

בקשה שנייה לחזרה מהודיה.

1. ביום 12.1.20, הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 בצירוף סעיף 325 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של העסקה ללא הדרכה וללא מסירת תמצית מידע בכתב לפי סעיף 3+2(א)+7(א)+10(א)+15 בתקנות ארגון הפיקוח על העבודה, התשנ"ט-1999.
2. ביום 16.7.20, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, תוך שציין שהעסיק עובד מעזה ונתן לו עבודה מבלי שווידא שהותקנה נקודת עיגון אליה יכול להתחבר וכי לא סיפק לו מידע אודות הסיכון ולא הדריכו. יתר על כן, הנאשם הצהיר לפרוטוקול (עמ' 6 ש' 5-6 בפרוטוקול) כי מבין הוא השפה העברית, הבין דברי והסברי בית המשפט, הסדר הטעון מקובל עליו וביקש להודות במיוחס לו. בשל כך, ולאחר שבית המשפט עבר עם הנאשם על פרטי כתב האישום, הרשיע בית המשפט הנאשם במועד זה.
3. בדיון שהתקיים ביום 31.10.21, ביקש הנאשם לחזור בו מהודייתו, תוך שטען שלא הבין משמעות הסדר הטיעון לו הסכים ולא ביצע המיוחס לו בכתב האישום. בית המשפט דחה הדין תוך שהורה לסניגור הנאשם, עו"ד כאמל אלזיאדנה, להתייצב לדיון ולהתייחס לטענות הנאשם.
4. ביום 28.11.21, הבהיר ב"כ הנאשם, כי הסביר לנאשם בשפתו כתב האישום והסדר הטיעון, הוסיף כי הסבריו

לנאשם היו ברורים ולנוכח חוסר האמון שנוצר בינו ובין הנאשם עתר להשתחרר מייצוג. הנאשם חזר על דבריו וטען כי לא הבין הסברי סנגורו והוסיף "בדין האחרון אמרו לי מה שאומרים לי שאגיד כן" (פרוטוקול מיום 28.11.21, עמ' 16 ש' 19-24).

5. לאחר שמיעת עמדת הצדדים, דחה בית המשפט בקשת הנאשם לחזרה מהודיה, תוך התייחסות לדברי בא כוחו לפיהם הנאשם קיבל ממנו הסבר ברור בטרם הודה בכתב האישום, בשפה הערבית. עוד התייחס מותב זה בהחלטתו לאמור בפרוטוקול מיום 16.7.20, במסגרתו כב' הש' ברסלר, עבר עם הנאשם על כתב האישום ומפי הנאשם נרשמו עיקרי הודאתו התואמים כתב האישום. עוד התייחס בית המשפט בהחלטתו לנקודות הבאות:

א. בקשת הנאשם כפי שהוצגה בדיון לא הייתה ברורה כלל ולא עמדה בנטל הנדרש בכדי שבית המשפט יקבל הבקשה.

ב. בקשת הנאשם אינה כנה ובית המשפט התרשם כי נאשם הגיש בקשתו בכדי שלא לקיים הסדר הטיעון.

ג. בעניין הנאשם התקיימו שלושה דיונים בפני בית המשפט, בהם יכול היה הנאשם להעלות בקשתו לראשונה, אולם כאמור הנאשם המתין עם בקשתו עד למועד הטיעונים לעונש.

6. במקביל, בקשת סניגור הנאשם התקבלה והוא שוחרר מייצוג ובית המשפט מינה לנאשם סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית.

7. ביום 1.2.22, ולאחר שהחליף הייצוג המשפטי, הוגשה בקשה נוספת על ידי ב"כ הנאשם לחזרה מהודיה.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:

8. ב"כ הנאשם טענה כי יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו לנוכח כשל בייצוג. הנאשם עומד על חפותו ואינו יכול לשאת עול האשמה בכדי לסיים התיק. הנאשם הבין מבא כוחו הקודם כי עליו להודות במיוחס לו ועשה כן וזאת מבלי להבין משמעות הודאתו והשלכותיה. טענה כי על אף שכתב האישום הוקרא לנאשם, הרי שמאחר ועברית אינה שפת האם שלו, סביר שלא הבין האמור לעומק ומשכך הגיש בקשה זו. הנאשם מבקש לחשוף האמת מאחר והאירוע הותירו פגוע נפשית ובריאותית ובקשתו אינה נובעת מסירובו לשלם הפיצוי שנקבע בהסדר הטיעון.

הפנתה לע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, שם התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו וזאת על אף שההודאה שם, ניתנה באופן חופשי ומרצון ונקבע כי מקום בו נאשם מבקש לחזור מהודייתו מטעם ענייני ולצורך הוכחת חפותו, הרי שיש לאפשר לו לעשות כן.

במעמד הדיון הוסיפה ב"כ הנאשם על בקשתה בכתב ועמדה על כך שמקרה זה מצדיק קבלת הבקשה והותרת הרשעתו

תביא לעיוות דין.

לדידה, החוק מתיר חזרה מהודיה בכל שלב של ההליך ובמקרה זה יש לעשות כן מאחר והנאשם הודה במיוחס לו מבלי להבין השלכות הודייתו. טענה כי מקום עבודת הנאשם היה צריך למנות מנהל עבודה ומאחר ולא עשה כן, קרה האירוע. הבהירה כי אמנם הנאשם ידע טענות אלו עובר להודייתו, אך מרגע שקיבלה ייצוגו בהליך זה, מבקש הוא לחזור בו. ציינה כי הנאשם נחקר פעמיים ובמסגרת חקירתו הראשונה הגדיר עצמו "קבלן משנה".

תמצית טיעוני המאשימה:

9. הפנתה לדברי סניגור הנאשם בדיון מיום 28.11.21 והבהירה כי להודיית הנאשם קדם הליך גישור ארוך שהתקיים בפני כב' הש' ברסלר והתקיימה פגישה בין הצדדים. הנאשם לא טען הטענות המועלות כעת על ידי באת כוחו עובר לדיון בו קיבל אחריות על מעשיו והורשע וכעת נטען שיכול ולא הבין במה הודה. התנגדה לבקשה וטענה כי בא כוח הנאשם הקודם הגיש דחיות רבות בכדי שהנאשם יוכל לשלם הפיצוי שנקבע והנאשם בעצמו פנה לבית המשפט וביקש ארכה בכדי להסדיר סוגיית הפיצוי וכעת הנאשם טוען טענותיו בכדי להתחמק מתשלום הפיצוי. טענה כי הפסיקה מציינת כי יש להתייחס לנקודת זמן בה הוגשה הבקשה על ידי הנאשם ורק מטעמים חריגים תאושר הבקשה ובכדי לאשר בקשתו עליו להציג נימוקים רבים. בענייננו הנאשם לא עמד בתנאים אלו ועל כן יש לדחות הבקשה.

דין והכרעה:

10. סעיף 153(א) לחסד"פ קובע:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

11. באשר לעילות לחזרה מהודאה, הפסיקה הכירה בשלוש עילות: פגם ברצון, כשל בייצוג ורצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. העילה האחרונה, הרצון הכן להביא לחשיפת האמת, הוכרה כחלק מגישה פסיקתית המקלה יותר עם הנאשם, שהופיעה בדעת הרוב בע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, והיא יוחדה בפסיקה למצבים שבהם הנאשם ביקש לחזור בו מהודייתו עד למתן גזר הדין. עוד נקבע, כי הנטל להוכיח התקיימות כל אחת מהעילות מוטל על הנאשם, והנאשם לא יוכל להרימו בהבל-פה או באמירה סתמית.

12. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, לא השתכנעתי כי במקרה זה התקיימו נימוקים מיוחדים המצדיקים להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו, עוד יש לקבוע כי הנאשם לא הרים הנטל להוכיח טענתו.

13. כפי שציינה ב"כ המאשימה להודיית הנאשם קדם הליך ארוך הכולל משא ומתן ממושך ובקשות לדחיית מועד הפיצוי שהוגשו לאחר הכרעת דינו של הנאשם. הגם האמור, הנאשם לא העלה טענה זו בשום שלב ונדמה כי כאשר הגיע לשלב בו לא הצליח לשלם הפיצוי, עתר להחלפת ייצוג ובקשה זו. והרי ברי, כי בכל

אחד מהשלבים שצוינו, היה הנאשם מצוי בהליך המשפטי והיה מיוצג על ידי עו"ד דובר שפתו. לו סבר שקיימות טענות עובדתיות המלמדות על חפותו, הרי שלא היה מסכים להליך גישור כלל ועיקר, ולבטח לא היה מסכים להודות בכתב אישום שבית המשפט ווידא עימו הבנתו ביחס לאמור בו.

הנאשם היה מיוצג בכל שלב של ההליך, על ידי סניגור הדובר שפתו. סנגורו הבהיר כי הסביר לנאשם תוכן ההסדר בשפתו. לא ניתן לקבל נוכח האמור, ההסבר הניתן כעת כי הנאשם לא הבין את הנתונים משום שאינו שולט בעברית. נתון נוסף, המלמד על הקושי בקבלת עמדת הנאשם כעת, נעוץ בבקשת ב"כ הקודם לדחיות מועד תשלום הפיצוי. והרי ברי, כי לו סבר הנאשם שאין מקום לשלם את הפיצוי משום שהוא חף מפשע, לא היה מבקש מב"כ לדחות מועד תשלום, אלא מבקש לשוב בו מהודייתו כבר אז. גם בטיעוני באת כוח הנאשם כעת, לא ניתנה תשובה מספקת לשאלה זו.

14. טענות בא כוח הנאשם ביחס לייצוג כושל לא נתמכו בדבר ולאחר ששמעתי הסניגור בעצמי התרשמתי שאין ממש בטענה זו. המתווה העונשי שאומץ על ידי בית המשפט היה ידוע מראש לנאשם ולו חש שאינו מיוצג כראוי, היה פונה בבקשה זו קודם לכן, לבטח עובר למועד הודייתו.

15. בשולי הדברים - לאחר הדיון האחרון, הגיש הנאשם בקשה לתיקון פרוטוקול שהועברה לתגובת המאשימה. החלטה זו ניתנה בטרם התקבלה תגובת המאשימה לאמור, שכן ממילא לא הסתמך בית המשפט על מושא הבקשה, וגם אם תתקבל הבקשה לתיקון הפרוטוקול, אין בכך כדי להשפיע על התוצאה.

16. מכלל האמור, הבקשה נדחית.

17. קובע דיון טיעונים לעונש ביום 08.3.22 בשעה 13:30. ב"כ הנאשם תוודא התייצבותו לדיון.

המזכירות תעביר לעיון הצדדים.

ניתנה היום, ל' אדר א' תשפ"ב, 03 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.